

BÉTSI MAGYAR KURIR.

ÉS

SOKFÉLE, TOLDALÉKŰL.

Nr. Indult: Pénteken, Mártzius' 1-sőjén, 1833. 18.

NAGY BRITANNIA.

Lord Aberdeen beszédjére, melyet legközelebb közlénk, — Gróf Grey ekképpen felelt: Ha azon háborúnak forrására tekintek, ugyan azt veszem észre, a' mit a' Belgák dolgokban, t. i. hogy az egész dolognak nem mi voltunk okai; mert a' háborút meg nem gátolhattuk; azon munkálódásokban pedig, mellyek Dom Miguelt a' trónusra emelték, legkisebb részt sem vettünk, valamint azokban sem, mellyek szerint minden Európai Fejedelmek előtt, úgy jelent meg, mint bítangoló, és éppen ezért, el sem is eszméltetett. Akkor, midőn még a' nemes Gróf hivatalt viselt, Dom Miguel törvényes Fejedelemségének elősmérése, ígértetett, melly elősmérés feltételül, a' politikai bűnösöknek megkegyelmezések is ki vala kötve; de ez utóbbit Dom Miguel még meg sem ígérte, annyival kevésbé teljesítette, és attól fogva, még jobban dühösködtek a' kegyetlenségek, 's erőszakoskodások, mellyeknek a' nemes Gróf véget akart vetni. — A' tömlöztök nagy rangú személyekkel tölték bé, és a' legalávalóbb gonosztévőkkel zárattattak együvé; sok nagy tekintetű emberek, részszerént a' saffoton veszték el, részszerént számüzve valának. (Haljuk! Haljuk!) Ehez még a' Brittus kereskedésnek megsértése is járult, mellyért elégtételt kéntelenítettünk kérni. — A' nemes Gróf a' Ministereket a' Portugal-

liai dolognak halasztásával vádolja; de hát mit tehettek volna? Miképpen keveredhettünk volna mi a' verekedésbe? holott egy részről olyan hertzeg állott, kit elegendő okunk lett volna megtámadni; más részről pedig egy törvényes Királyné elősmértetve, 's két nagy Fejedelemtől, úgymint: 4-dik György és 4-dik Vilhelm által Portugalliai Királynénak kikiáltatva. (Haljuk) A' nemes Gróf azt is említé, hogy mi megakadályoztathattuk volna a' háborút, — de hogy egyezett volna az meg Országunk belsületével, ha ekképpen szóllottunk volna Dom Pedróhoz: „Te, Portugallia Királynéjának atya, ne ragaszkodj azon jussaidhoz, mellyeket mi magunk is elősmérünk!“ (Hertzeg Vellington ezen nyilatkozatást nagyon helyben hagyta) Én úgy gondolom, hogy ha Dom Pedróval így bännánk, az egész világ gyűlölségét magunkra vonnánk. Ha tehát ezt nem tselekedhetjük, mihez fogunk? A' Gróf azt is mondotta, hogy a' katonaszedést tárgyzó iroványokhoz nem tartjuk magunkat. Én ugyan ezen katonaszedést tárgyzó iroványokat nem politikai rendszabásnak tekintem; de az még is, mint törvény, tsakugyan fennáll. A' nemes Gróf azt is panaszolja, hogy fegyveres erők van Lisbonában, és hogy Katonai tekintetben a' kikötőhelynek birtokában vagyunk. — Az utóbbit tagadom; hogy pedig fegyveres erők van Lisbonában, abban igaz-

ságunk van; mert ha az ott nem lenne, szüntelen faggattatnánk Brittus Kereskedők olly értelmű Kérőleveleikkel, mellyekben általom seregért fognánk kérettetni. Mit nem hallanánk akkor a' Gróftól, ki külömben is minden hasonló alkalommal tsak a' Kormányra szokta a' hibát kenni! ha hogy a' Brittus alattvalóknak életjek, és vagyonjok általom hiánya miatt Lisbonában veszedelmeztetnek, akkor valóban azon vád, sokkal jobban terhelt volna, mint a' Grófnak rendszerént való megtámadásai. — Én szívemből sajnálom Portugallia dolgának szerentsétlen állapotját; minekutánna Nagy Britanniának hasznai azon Országnek jóllétével, olly szoros öszveköttetésben állanak, — azért valamint én, úgy társaim is, azon fogunk legjobban igyekezni, hogy a' béke menél hamarább helyreálltassék; de ha ezt eszközölni akarjuk, akkor a' neutralitást Spanyol Ország részéről elkerülhetetlennek látom. (Haljuk) Nem akarom Uraságtokat azon szomorú következtetéseknek előadásával feltartóztatni, mellyek eredendének, ha Spanyol Ország fean hágy a' politikai neutralitással. — A' jelenvaló Kormány legkisebben sem oka Portugallia szomorú helyheztesésének, — de azért forró kívánsága, hogy annak mennél hamarébb vége szakasztassék.

Az alsó háznak Febr. 12-kén tartott gyűlésében Lord Althorp, a' Kintstár Cancellarius, — javallatját az Irlandi Status templomokat illető reductiókra, és változásokra nézve előadta. Az említett javallat szerént, 10 Püspökség, ugymint: a' Dromorei, Clogheri, Kildarei, Corki, Waterfordi, Ossori, Rathmorei, Tuámi, és még két más nagy jövedelmű Püspökség jelen birtokossaik halálok után, eltörültetendők lesznek. Ezen változás által 60,000 font sterling

kíméltetik meg esztendőnként. — Az Irlandi Püspökségeknek jövedelmek esztendőnként 150,000 font sterlingre, az Esperestségeké pedig, és Káptalanoké, 25,000 fontra számíttatik, ide nem értven a' kisebb Papságok jövedelmeket, azomban kerelszámmal ezt is 600,000 font sterlingre lehet teini esztendőnként, és így egész Irlandban az egyházi jövedelmek 800,000 font sterlingre mennek. — Átaljában a' Püspökség jövedelme, megkisebbítettik, 's az ez által fennmaradandó summa, a' szegényebb Papokra fordíttatik. Az eddig szokásban vólt, úgy nevezett Egyházi taxák, egészen eltöröltetnek, úgy szinte az Esperestségek, és Káptalanok is, kivéven, ha hogy ezek egyszersmind Lelkipásztorok. Lord Althorp még más újításokról is értekezett, mellyeknek elebb, vagy utóbb divatba kell jönniök. — Előadása köztetszéssel fogadtatott, a' midön még maga O'Connell is helyben hagyást nyilatkoztata.

Irlandnak Febr. 8 kán tartott üléséből Shav Urnak egy fontos beszéde közöltetik:

Melly mostoha sorsra jutott hazánk, 's hogy annak véres pohara tsordúltig megtölt legyen, az érdemes tagok előtt tudva lévén, azt elevenebb színekkel festegetni sütségtelennek látom. A' közös rosszát, a' Dublini Követ O'Connell, és Irlandnak Titoknokja Steinley Urak két külömböző kútfökből származtatják, ez tudnillik az Orzágnak nagy adósságokba való vergődését, amaz pedig (O'Connell) annak rossz kormányozását tulajdonítván okúl. Én az említett véleményekkel egészen sem meg nem egyezhetek, sem azokat átaljában igazságtalanoknak lenni nem állithatom, hanem azt tartom, hogy Irlandot mostani szánakodásra méltó állapotjába, egyedül a zendülések süjjesztették ugyan, de sérel-

meinek napról napra való nevedését másban kell keresnünk: Mert hogy Dublinnak érdemes Követjétől se tagadjam meg az igazságot, meg kell vallani, hogy ő az utolsó 10 esztendőök elforgása alatt, éppen olyan nagy Agitator volt, mint a' legközelebbi két évében. (Haljunk szót! katyaj.) A' második okfőt, elakarván a' szúrós kifejezéseket kerülni, nem a' rossz kormányznak, — hanem egy elértett politikának nevezem, — mellyben a' köznép mind eddig csak tapogalván, nem láthatta igazán által, hol szorúl a' kaptza, 's ez által Dublin érdemes Követjének csak despotikai hatalma nevedett. Azomban most mársokkal sürgetőbbnek látom a' haza sérelmeit minélelebb orvosolni, mintsem annak okait még hosszasan fürkészgetni. O'Connell Ur mindég csak azt hajtja, hogy „Irlandnak igazságot kell szolgáltatni“ mi sem mondunk ugyan egyebet; de ám az a' kérdés, mi az igazság Irlandra nézve, mert ő, az Irlandi Tisztviselőket gúnyolja, de panaszaik határozatlanok lévén, nem lehet reájok megfelelni. Én részemről, — távol legyen, hogy őket minden vád és hiba alól kiakarnám menteni, de fogadom, hogy általánfóva egy egy őszintébb és munkásabb Tisztviselőséget az Irlandinál hasonló környülményeken nem hamar lehet találni. A' Dublini tisztelt követ által, az Irland közös sérelmeinek velünk közlött lajstromából nyilván láthatjuk, hogy az említett Urnak más helyeken tartott beszédjei, a' jelen lajstrommal telyeséggel öszve nem férhetnek. Ha jól jut eszembe, O'Connell Ur az Ország újonti békességének helyre állítására nézve, a' Parlamentnek, „az Irlandi önkénteseket“ mint leghatóságabb eszközöket javálja, 's tzeláranynosnak tartja tehát azokat felfegyverkeztetni, és az Orzágnak minden részeiben elosztani; de még ezzel az ér-

demes Ur be nem érvén, azt vátatja: hogy minden, a' ki Irlandon kívül valamely fekvő jószágnak tulajdonossa, az Irlandban egy talpalatnyit se bírasson; ezen javallattal félig meddig, egyszersmind oda is latszatik tzelozni, hogy a' külföldön lakozó Irlandi földes Uraknak jószágaikra 75 pCentum vettesék. — Ha hogy ez az Uniót fenélig felforgató javallatok megállapodnának, akkor készebb lennek meghalni, mint ezen nyomorúlt országban kínlódni! Más oldalról azt a' hírt is pengetik, hogy tsakugyan a' kormány mindennek az oka, — nem hozván elő elegendő okokat, a' hadi erőnek nevelésére. Itéljen bár akár ki, ha valyon nem helytelen és igazságtalan ellenvetés legyen e' ez? minek utánna Steinley Titoknok Ur a' Parlament előtt egy gonosztévökkel megtölt lajstromot felolvassván, oda nyilatkozott ki magát: hogy azokat (a' gonosztévöket) az Ország mostani állapotját tekintetbe vévén lehetetlen volna ítélet alá vonni. Ezekből világosan láthatják az Urak, hogy Irlandot nem egyéb, hanem az engedtlenség, és Anarchia lángja emészti. Milly tetemesen megsértetett Irland társasági állapotjára nézve is, e' felöl eleven példákkal is meggyözhetem az érdemes tagokat. Ugyan is: egy Waterfordi Grófságban lakozó szabadgondolkozású honnunk fija közlése után, fájdalommal panaszolhatom, hogy ott a' viszátkodás, és rendetlenség, napról napra nevededik, különösen pedig a' lelkipásztoroknak életek forog legnagyobb veszedelemben, — mellynek jó eleve való elnyomására a' Tisztviselőség egy osztály katonaságot rendelt ugyan, — de minden siker nélkül, mert megérkezések, több kazal szalmáknak lángba borítások által, az egész környéknek tudtára adatván, kéntelenítették magokat a' nagyobb erő elől vissz-

sza húzni — Mi lesz mindezeknek a vége? a' jó Isten tudja! — Éppen ma panasolja levelében egy Protestáns Pap, hogy ő, ki a' lakosoktól 35 évek folyamata alatt, őszintén kedveltetett, — most egy gyilkosság ki nyilatkoztatása miatt, ön életének bátorságosítása végett hazájából kénytelen volt el illantani. Én magam láttam, hogy több papok könyveiket 's más ingóbingó javaikat elvesztegették, csak hogy magoknak, 's házok népeknek kenyeret szerezhessenek. De ám a' földes Uraknak sintsenek sokkal jobb dolgok, az irtóztató erőszakoskodások miatt már ők is hátat fordítottak volna Irlandnak, ha őket a' honhoz vonzó ragaszkodás, 's magát a' minden bal esetekre elhatározni tudó állhatatos lélek, mind ez ideig vissza nem tartóztatta volna. Nem régibe egy barátom, levele által tudtomra adja másnapi hozzám leendő jövetelét, azomban a' meghatározott időben a' várt vendég helyet, kotsisa toppant beszobámba, ki Urának halálát előttem szívrehatólag panasolta. Ezen szerentsétlen barátom egy Fergusson nevű Protestáns Pap volt, ki is tsendes, és ártatlan ember volt, még is világos nappal lakjából kihurtzoltatván, hallatlan kegyetlenséggel végeztetett ki, a' midőn testét az utszára ki vetvén, fejébe egy zászló nyelet fúrtak, ábrázatját öszve megöszve rontsolták, hogy barátjai reá ne ösmérjenek, és jóllehet az iszonyú eseten számos nézők voltak jelen, még is csak egy sem találkozott köztök, ki a' gyilkosokat ki vallotta volna. Mai időben Irlandban a' földes Urak falun lakó barátjaikat és ösmérőseiket, még meg sem látogathatják, sokan közzülök bátorság okáért, ebéd felett töltött pisztolyokat raknak asztalokra, sőt a' vadászattal is, mellyben eddig olly nagy gyönyörűséget találtak, most már csak nem egészen fel

hagytak. Az eddig mondottakból láthatják az érdemes tagok, hogy Irlandnak egy olly szabadítóra van szüksége, ki nek elegendő ereje legyen a' tsendeséget megzavaró éjjeli kóborlókat es gyilkosokat megzabolázni. — Királyok eránt a' hív lakosok, illy inség állapotjában a' Kormányhoz folyamodnak, 's reménységeket egyedül abban helyhezteszik, jól tudván, hogy csak ezen az úton enyhíttetnek meg telemes sérelmei. (Tetszés a' Ministerek részéről). Enkoránt sem ellenzem az újítást Irlandban, és hajlandó vagyok a' jelen dühösködő lázzadás kútfejeinek kinyomozására is, csak hogy kérem az Urakat, vegyék elébb gondolóra, hogy ha történetből egy ház meg gyúlad, oka után kell e' elébb kérdezősködni, vagy pedig tüstént óltó eszközökhöz nyúlni? (A' szónok hangos tetszés közt ismét le ült.)

(Folytatása következik.)

B E L G I U M.

A' Képviselői Kamara Febr. 11-én tartott Ülése, esedező levelek felolvasására vala szánva, azomban más fordulatot vett, mivel O s y Ur felszóllította a' Minisztereket, világosítanak fel ötet bizonyos — a' Seldán való hajókázást illető környülállásról. „Emlékeznek az Urak“ így kezdé beszédjét, — „hogy 8 nappal ezelőtt, Miniszterünk által felakartam világosíttatni külső állapotunk felől. Akkor, nem tudom, nem akart e', vagy nem tudott felelni? de ma ismét egy tudósítást kaptam, melly valóban egész figyelmetességünket megérdemli, — és a' mellyről mind az Urakat, mind a' Kormányt, hogy tzélerányos rendszabásokat tehessünk, értesíteni, kötelességemnek tartom. Tegnap a' hírlapokban olvastuk, hogy a' hajókázás, a' Seldán megakadályoztatott. Éppen ma kaptam egy levelet Vlis-

singemből, mellyből értem, hogy egy Királyi rendelés következtében, a' hajóktól nem csak elzáratott az út, — hanem meg is motóztattak, sőt a' mi több, addig kelle átsorogniok, míg csak sokan öszve nem gyűltek: — azonkívül, — mindegyik portéka külön külön vámnak vettetett alá, úgy, hogy a' portékát, ennek mennyisége, és tulajdonsága megtudása végett, kikellett rakosgatni. Ez a' hír nem ok nélkül félelembe ejtven, kötelességemnek tartottam azt, a' Kamarával, és Kormányal ezennel közleni. Erre a' külső dolgokra ügyelő Miniszter, a' beszéllő székre felhágván, így szóllott: „A' Kormány köszöni O sy Urnak tudósítását. Ez a' hír Uraim! vélünk, mindez ideig, sem hivatalos, sem más úton nem közöltetett, de a' felől meg lehet a' Kamara győződve, hogy — ha igaz, a' mit éppen hallék, a' Kormány, mennél nagyobb nehézségek adják elő magokat, annál nagyobb készséggel fogja azt, a' mit a' törvény, és igazság parantsol, végrehajtani. G e n d e b i e n Ur: De különös, hogy a' Kormány minden temérdek költségek mellett is, csak valamellyik Kamara tagja által juthat ilyen fontos hírnek megtudásához. Valóban szép barátság Angliával, és Frantzia Országgal, ha még csak annyit sem vihetünk ki, hogy hajóinkat Hollandia ellen mególtalmazzuk! Szép barátság, midőn tulajdon katonáinkkal sem parantsolhatunk: — bizony, ha olyan szegények vagyunk, hogy magunk, nem szolgálthatunk magunknak igazságot, — megérdemeljük, a' világ rajtunk való szánakozását! — pedig, — mikor egy 4 millióból álló Nemzetnek, 130,000 főből álló serege van, — más érzést, nem szánakozást kellene gerjesztenie! No de semmi! — Hiszen szokás a' mai világban, hogy minekutánna egy Nemzetet megtsúfolnak, — be-

tsületét egy Status tsel által ismét vissza szerzik, — mert meg kell vallanunk, hogy minket Anglia, és Frantzia Ország, úgy rántzba szedett, hogy alig nyikkanhatunk, és csak Status tsel által juthatunk előbbi önnállásunkra. Ha Belga vér buzog bennünk, mint a' Congressznek hirdetgettük, — ám! most mutassuk meg! — Hijában! — a' Nemzet ellankadt, — a' katonaság betsületének, vége: — 18 hónap óta hijában akarja az Augusztusi motskot lemosni, azt a' motskot, melly azokat szennyezi bé, kik annak okai valának. Dumortier Ur, ugyan azonhangon nyilatkoztatta magát, és azt mondta, hogy a' Miniszternek rövid, és ironiai feleletje, olyan fontos tárgyra, minden igaz hazafit méltán meg illethet. Hallatlan dolog, hogy a' Katonaságot fizetik, és még is, hasonló alkalommal nem használják. Kérdi tehát a' Minisztereket, mi tzéljok a' jelen környülállások között? A' Justitz Miniszter, azt jegyezte meg, hogy a' kérdés éppen olyan idő előtt való, mint a' millyen hévvel fogták fel a' tárgyat. Legelőször is azt kell bévárni, vallyon igazán úgy van e' a' dolog, mint a' hogy O sy Ur előadta? Annyi hamis hírek szárnyallottak már a' Selda felől, hogy ezt is nem ok nélkül kétségbe lehet hozni, és a' meddig erről valamit hivatalosan nem tudunk, a' Kormánytól sem lehet kívánni, hogy ebben a' részben lépést tegyen. A' mi külső politikánkat illeti, nem akarjuk azt annyiszor előhozni, a' mi már tsömörig ki van merítve. A' Kormány a' Nemzeti Képviselek megegyezésekkel bizonyos kötelezéseket vállalt fel, 's azokat telyesíteni is fogja. Ha a' Minisztérium nem tetszik a' többségnek, tudja ez, mi tévő legyen, — no — hát! éljen jussával. — A' mi személyes bátorságunkat illeti, úgy hisszük, sen-

kinek sem adtunk okot, hogy a' felől kételkedjék, — ha pedig politikai bátorságunkról van szó, akkor még erről a' kifejezésről értekeznünk kell, — mert nem tudjuk, bátorságnak lehet-e' azt nevezni, midőn egy fáradságosan meghódított Országot kotzkáratesszünk!

A' Journal d' Anvers ugyan azt a' hírt közli Vlissingenből, melyet Osy Ur a' Képviselői Kamarának kijelentett, sőt még a' Tarifát is melléragasztja, melly szerint a' Hollandiai Kormánytól, mindenféle portékára külön vám határoztatott el. E' szerint már semmi kétséget nem szenved a' dolog, de reményleni lehet, hogy a' Kormány hathatós eszközökhöz nyúl, azon törvénytelenység elhárítására. A' Hollandi Király, egy — 1810-ben költ és 1814-ben megerősített rendszabáshoz tartja magát. Hát mi tévő legyen Kormányunk? Ismét Anglia, és Frantzia Ország-hoz folyamodik, és újonnan Diplomatikai örvénybe merül: e' miatt nem lehet kárhoztatni, — mert jelen helyhez-tetésében nem tehet egyebet. A' Tarifa sok részben nem nagyon terhes, de még is fábrica portékáktól 1 p. Centum, túl a' rendin van. De még türhetetlenebb a' szolgáltság, a' mi a' kereskedéssel együtt jár, — a' késedelmezések, — motóztatások, és alázatoskodások: — pedig mind ezeknek, ezentúl a' Kereskedés alá lesz vetve. Azomban, — mind ezeket békével kell tünnünk: — mert, — hogy Belgium magát más Hatalmasságoknak lekötelezte, — 's az által a' Nemzetek sorában — a' sarogjára jutott, hogy továbbá tavaj, a' Frantzia, ügyünkbe avatta magát, és hogy olyan politikát elfogadni helyesnek tartottunk, — az, mind a' históriára tartozik. — Most tsak a' lehet a' kérdés: van e' a' Hollandiai Királynak jussa önn hatalmából a' Seldán vámoltatni? — ha

nints, — mit kezdjünk bitangolt jussának elenyészítésére?

(Journal du Commerce.) Vlissingenből azt az örvendetes hírt hozták, hogy Febr. 15-kán parantsolat adatott a' Seldán fizetni szokott vám beszédének felfüggesztésére. Annakokáért a' hajók, ismét, mint az előtt, szabadon járhatnak, és a' Kereskedés, semmi akadályt nem szenved.

FRANTZIA ORSZÁG.

Párisban most egy óriás haviírásról ezen cím alatt: „Le Monde“ (világ) vagyon szó, mellynek alapítására, — egy — szerentse, 's ész által híressé lett dús gazdag, 500,000 frankot szánt. Tizenkét tudósra vagyon a' szerkeztetés bízva, mindegyik 12,000 frankot kapván esztendőnként. 100,000 frank a' leghíresebb férjfiaknak, egyes tikkelyek beküldéséért van ki szabva, és 100,000 híres művészekről készült metszésekre, és rajzolatokra. Erre a' végre a' Boulevardon, egy nagy vendégfogadó vagyon kibérlelve: oda fog gyűlni a' nagy olvasó társaság, hol a' világ minden Ujságait olvashatni. Minden heten egyszer, a' tudósok, művészek, és akár frantzia, akár idegen nevezetes férjfiak meg fognak vendégtetni. Az intézet állandósága 4 esztendőre bátorságosítva vagyon. Maga a' Monde címet viselő havi írás, minden nap meg jelen, 's árra egy esztendőre tsak 60 frank leend. Hogy 4 esztendő után is felálhasson, 25,000 előfizető kívánatik meg. Ugyan azon épületben, a' rendkívül való úton megérkezett Ujságokra nézve is, egy külön terem nyitatik meg. Az első számú haviírás Máj. 11 kén jelenend meg. Egy esztendő alatt, 560 példány mellett 180 metszett kép, 12 Román, 24 dráma, 24 találósmese, és 1000-nél több különböző foglaltú, nem tsak Frantzia Ország, de az

egész nevelt világ legderekabb íróitól készült tikkelyek fognak a' világ eleibe botsáttatni.

A' Deputátusok Kamarája Febr. 14-kén tartott Ülésében, a' belső Minisztériumnak budgetje vétetett tanátskozás alá. A' tudósító, leginkább az egyik Minisztériumból a' másikba való által lépéseket feszegette, azomban mikor vitatásokra került a' dolog, e' tárgy elmellőztetett, mivel Podenas Uron kívül senki sem íratta fel magát, — pedig ez is, mikor szóllani kellett volna, elhalgatott, mivel neve felolvasásakor közönséges katzaj támadt. A' Commissio javallatjára, az 1,500,000 Frank titkos kiadásokra szánt fundusból, 234,000 frank, a' szükölködő, de a' mellett jeles tanútnak, és művészeknek tartásokra fordítatik, úgy mindazáltal, hogy ezeknek neveik nem tétetnek köz hírré. A' Nemzeti gárdára fordított 550,000 frank, 110 000-re reducáltatott. 's a' t.

MAGYAR ORSZÁG.

P o s o n Febr. 25-kén. A' 21-diki Országos Közgyűlést mind a' két Tábla f. h. 21-dikén tartotta. A' Fő RR., a' KK. és RR. által óhajtott magyar Felírásokat, Határozásokat 's Törvénytikkeltyeket érdeklő viszonz-üzenetjeket, egy Kiküldöttség által megküldék a' RR. táblájának, hol az átolvastatván, dictatúra alá botsáttatott. A' KK. és RR. tanátskozásait az azelőtti napokban felbeszakasztott vallásbeli sérelmek felett azonnal folytaták, 's a' f. h. 22-kén tartott 22-diki Ülésben annak három első pontjait el is végezték. Minekutánna ennek folytatában az 1790-ben hozott 26-dik tikkelynek néminémű módosításokat kell szenvednie, az e' feletti tanátskozás a' Kerületi ülésnek hagyatott fel, melly még 23-dikán is tar-

tatott; ma a' 24-dik Közgyűlés következett, noha tsupán a' KK. és RR. részéről.

K a n i s á r ó l Febr. 12-kén. A' mai nap vala azon ditső, mellyet Felséges Urunk Első F e r e n t z 65 dik évi Születése napjának imádandó emlékezetére szentelni szerentsenk lehele: erre legnagyobb ösztönt, és alkalmatosságot nyújtának az itt lévő T. Ájtatos Szerzetbéli Atyák, kik mindenkor de különösen illy napokon már eddig is szent kötelességek szerént a' nemzet Attya eránt buzgó tiszteleleket a' lehetőségig kimutatták, és mindent elkövettek hogy a' tanuló ifjúságot is törvényes Királyoknak hódolni megtaníthassák; ez úttal minekutánna a' Fára Templomban ugyan Felséges Urunkért a' Sz. Ferentz Szerzetbéli T. Atyáknál az ájtatos Isteni szolgálat elmúlt volna, pontban nyoltz és fél órakor a' város Templomában T. P o d o l a y Menyhárd az Ájtatos Szerzet Rectora, és a' Gymnasium Igazgatója egész pompával tizenkét magyar ruhában öltözött tanulóknak, és minden Czéhbéli Mester embereknek égő gyertyájoknál áldozva az Egek Urának azért a' sok nemzetek attyaért, és boldogittójaért, kinek ditső Kormánnya alatt már több mint negyven esztendőket eltölténk, a' Sz. áldozat közben T. D o b a y Elek ötödik Oskolát Tanító Kegyes Szerzetbéli Atya, szokott ékes szóllással jeles tiszta magyarsággal egy nevezetes beszédet tartott a' jelenlévő Sokasághoz, mellyben megmutatá minden sorsúaknak, hogy mennyire kötelesek legyenek a' Kormánynak hódolni és minő Szent légyen azon hatalom, melly a' szabad kényű embernek zabolázására Istentől rendeltetett. A' Szent áldozat pompáját nevelék a' szüntelen durrogó ágyúk morajjai, és az itt fek-

vő Sardiniai Király nevét viselő Magyar Huszár Depotnál, 's több nyugalomban lévő Tiszt Uraknak 's minden rangú Katonaságnak innepélyes megjelenése. Vége lévén a' tiszta érzésből bortsájtott fohászoknak, T. Babochay János Ügyvéd és városunk érdemes Bírāja az itt fekvő Katonaságnak tulajdon erszényiből fejenként egy font húsrá és egy itsze borra valót ajándékozott, a' T. Ájtatos Szerzetbéli Atyák pedig minden jelesebb rangú Urakat mintegy 60 személyre terített asztalokhoz szívesen meg híván, ugyan ágyú durrogások és öröm éljen kiáltások között ürítették a' poharak Felséges Urunkért és az egész Ausztriai ház szerentsés, és boldog maradáásáért. Ebéd után T. Horváth Márton 3-ik Oskolát tanító ájtatos Szerzetbéli Atya a' hatodik Oskolát tanuló Ifjakkal Stibor Vajda nevezet alatt esméretes darabot némelly Ifjakkal megkülömböztetett ügyességével egész megelégedésre adatá elő; mellyre sok hivatalos Aszszonyságok, 's Kisaszszonyok megjelenének.

H. Szoboszlón Febr. 13 kán.

Valamint máskor: úgy most is Febr. 12-kén, 1855. víg szívvel, és háláadó örömmel ülte meg itt Privilegiált Hajdú Szoboszló Várossában, a' Helv. Valástételt tartó Szent Gyülekezet Ő Felségének, az Ausztriai örökös Tsászárnak, a' mi Felséges Királyunknak, Első Ferentznek születése 65-dik örvendetes napját, szent buzgóságra hevült Isteni tiszteletében. Mert minekutánna ez előtt harmadnappal, a' minden Rendekért, kivált a' Ktrályokért és minden méltóságban helyheztettekért való könyörgésről, lélekkel és ékesen

szóllással tellyes Keresztyéni fontos tanítást tartott volna Helybeli egyik rendes Predikátor T. T. Jó'sa János Úr, az 1 Tim. 2: 1, 2, 3, versei szerént, a' Vasárnapot inneplő sokaság előtt, azt hazafiúi és Keresztyéni tisztjeinek alázatossággal és készséggel való tellyesítésére buzdította; — ma — mihelyt a' Templomba a' nagy számú fényes Gyülekezet öszve sereglett a' Nemes Magistratus jelenlétében — az egész nép, a' LXI-dik 'Sóltár' és az 1-ső Ditséret válogatott verseinek az Orgona mellett való zengedezésével buzogtak hódolási szíves érzéseit. Melly után, a' köz kedvességben álló említett Lelki Pásztor a' Katédrába fel menvén olly áhítatos, olly érzékeny, olly buzgó könyörgést mondott, a' Felséges Királyért, megkoronázott Felséges Fiaért V. Ferdinándért, Országunk' kedves Palatinussáért — az egész Ausztriai Tsászári Királyi Házért — azoknak bóldog Országlásáért — egész Nemzetünkért — 's Anyai nyelvünk virágzásáért, hogy az által, minden jelenlévők szíveit meghatván, azokat, édes elragadtatásba merítette. Ezt a' szent foglalatosságot ismét, az örvendező sokaság, a' 220-ik Ditséret utolsó versének hathatós énekesével rekesztette bé.

A' Pénz folyamát Februárius' 28-dikán;
közép ár:
A' Státus' 5p. Centes Obligátzióji 91 7/16
Az 1820-béli sorsosok: 191 5/8
Az 1821-béli hasonlók: 133 15/16
Bétsvárosa 2 1/2p. Centes Bankó Obligátzióji: 51 for. keltek, mind Conv.
Bank-Aktziák keltek — — for. ton
Conv. Pénzben.